

BONAMENŢELE
 IN TOATA ROMANIA:
 L. n. 48
 L. n. 94
 L. n. 13

IN STRAINATATE:
 L. n. 60

INSERTIUNI SI RECLAME:
 de 30 litere pe linie, pagina IV, 30 bani.
 pagina III, 80 bani, pe pagina II, 2 lei noi

Reclame 2 lei noi linia.
 număr în Capitală 10 bani.

TIMPUL

ANUNCIURI

Se primesc în străinătate: La D-nii *Hanssen & Vogler* în Vienna, Walfischgasse 10. *A. Oettel* în Vienna, Stubenbastei 2; *Rudolf Moos* în Vienna, Seilerstätte 2; *Vincenz Hrdicka* în Vienna, Teinfallstrasse 17; *Philipp Lob* în Vienna, Eschenbachgasse 11; *J. Lang & Comp.* în Peșta și *Hatas-Laffite-Bullier & Comp.* în Paris.

Scrisorile nefrancate nu se primesc.
 Articolele nepublicate se vor arde.

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

BIUROUL REDACŢIEI ȘI ADMINISTRAŢIEI: PALATUL DACIA.*

Un număr în Districte 15 bani.

ULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI.”
(Agenția Havva).

St.-Petersburg, 14 Martie
 Jurnal „Petersbourg Herald” de azi dimineață zice, vorbind despre călătoria generalului Ignatieff, că se studiază în cercuri politice serioase, dacă n'ar avea loc ceda îndură Rusia, partea Basarabiei, ce i s'a luat la 1856, și de a ceda și mai mult ca compensație, insulele Danubiu situate în fața Giorgialui.

Berlin, 14 Martie.
 Stosch, șeful Amiralității și a dat decizie. Să crede că d. Stosch ar fi luat adevărată decizie în urma năunirilor ce s'ar indicat între densus și principele Bismarck. Împăratul n'a acceptat încă demisiunile lui Stosch; s'a așteaptă decizia ce va fi dată această privință.

reproduce și n'ar neînserându-se eri în toate articolele.

Londra, 14 Martie.
 Ambagiul ziarelor engleze prevede că Camera va accepta propunerile Rusiei, pe care oare-care reserve, dar cari nu vor fi de natură a împedea pe Rusia ca să se desarmare.

Se constată că cele-lalte puteri concurente ca moderați termenii în cari vor fi depute propunerile Rusiei.

Constantinopol, 14 Martie, 8 ore seara.
 Ministrul de poliție este destituit.
 Consiliul de ministri s'a ocupat și asupra chestiunilor relative la negociatiunile în Montenegro. Dar acordul între Poartă și delegații Muntenegrului este nescontenit probabil.

Peșta, 14 Martie
 Camera deputaților. Un deputat s'ar pronunță pe guvern asupra demonstrațiilor turcofile ce au avut loc în Unghia, prezedintele consiliului, răspunzând la această interpelațiune, se simțea a demonstra că ministrul de externe din monarhia Austro-Ungară n'a atins sentimentele supșilor slavici. Guvernul ungăresc de acord cu Comitele Andrássy, asupra principiilor, cari au dirijat până acum negociațiile sa în timpul crizei cauzată de războiul în Orientul. Densusul privește ca o oportunitate să se lucreze la menținerea pă-

cei, a ameliora soarta creștinilor din Turcia, a supraveghea interesele monarhiei în ori-ce circumstanță și în contra ori-căruia Camera a acoperit acest discurs cu aplauze și a aprobat prin votul său politica Cabinetului.

Londra, 14 Martie seara.
 Consiliul de ministri a adoptat în principiu ideea subsemnării unui protocol de către cele șase puteri mari.
 Comitele Derby, secretar de Stat la departamentul afacerilor străine și comitele Schavaloff, ambasador al Rusiei, disentanț regidirea acestui protocol.

TABLOU GENERAL
 al bugetului pe exercițiul anului 1877

VENITURI	Lei	b.
Contribuții directe	24,210,000	—
Contribuții indirecte	28,127,000	—
Venituri domeniiale	17,013,208	—
Posta, telegraf și căi ferate	7,452,147	—
Produsuri diverse	2,411,929	—
Produse de vânzări de bunuri ale Statului	1,790,000	—
	81,004,284	—
CHIELTUELI	Lei.	b.
Datoria publică	44,926,144	40
Consiliul miniștrilor	28,208	—
Ministerul de interne	6,734,422	—
» » esterne	956,358	90
» » justiție	3,345,372	—
» » culte	8,001,131	35
» » resbel	13,571,344	85
» » lucr. publice	3,723,834	65
» » finace	6,281,929	19
Pentru deschiderea de credite suplimentare	200,000	—
Idem extraordinare	200,000	—
	87,666,905	24

BILANȚA

Venituri	81,004,284	—
Chieltueli	87,666,905	34
Deficit	6,662,621	34

BUCUREȘCI MARTIE

Ziarul *Unirea Democratică* în numărul de la 25 Februarie, emite în articolul său, „Ceva despre Revista Militară,” mai multe eresii la care suntem datorți a responde: *)
 1. Ese din pieptul patrioților de la *Unirea Democratică* strigătul: Economii cu ori-ce preț și păstrarea unei armate naționale.
 Bune și frumoase sunt aceste cuvinte, dar sunt ele și sincere? Dacă sunteți pentru economii cu ori-ce preț, pentru ce amiciți d-voastră de la guvern au cheltuit în ministerul de Resbel, pe exercițiul anului încetat 1876, peste 21 milioane, pe când guvernul trecut, pe care l'loviți necontenit, redusese bugetul ministerului de Resbel, pe acel an, la 14 milioane?
 În privința armatei naționale pe care o doriți, este bine să vă reamintiți o dată, ca să ne putem înțelege, cum credeți că ar trebui să fie armata noastră, pe care noi o găsim foarte națională, ea fiind așezată pe vechile date ale țerei, dar în fine cum credeți că ar trebui organizată, ca s'o găsiți națională și d-voastră, cei de la *Unirea Democratică*?

2. Întrebați „Revista Militară,” dacă înțelege a rămânea, pentru veșnic, în organizarea actuală, și pareți a nu fi mulțumiți de rezultatul ce a dat, ba încă aduceți, drept exemplu, concentrarea din urmă.
 Organizarea noastră militară, deși începută la an. 1859, ea și-a luat adevărata ei sancțiune, prin legea *) Articolele, ce „Timpul” le publică în chestiile militare vin dintr'o pană autorizată și nu pot de cât a contribui ca să se facă lumină în această materie mult deșăbătuță; din partea redacției însă suntem datorți a declara o dată pentru tot-d'una că în fața situației noastre finanțiare, reducerii energice în bugetul ministerului de resbel sunt necesare și că acest buget pe câtă vreme țara se va afla în asemenea împrejurări economice și finanțiare, nu poate trece peste maximalul de 12 milioane.

organică de la 1872, și abia au trecut patru ani de atunci.
 În cât pentru rezultatul ce a dat, el a fost din cele mai satisfăcătoare precum s'a probat în trei concentrări, dar mai cu seamă, în cea din 1874, în care chiar străinii cari au asistat la manevrele trupelor noastre, au plecat, augurând bine despre viitorul lor.
 Dacă cei de la *Unirea Democratică* n'au fost mulțumiți de rezultatul ce a dat concentrarea din 1876, aceasta nu e nici vina noastră, și încă și mai puțin a organizării noastre de la 1872.
 3. Tineri de la *Unirea Democratică* se fac ecoul neconsciincios al acelor ce strigă necontenit contra armatei permanente.
 Să ne înțelegem, o dată pentru tot-d'una și asupra acestei chestiuni: Este posibil ca noi să nu avem artilerie permanentă?
 Nu negreșit, și probă că suntem cu totul în acord într-o chestie cu cei de la *Unirea Democratică*, este că sub guvernul de astăzi, ați mers și mai departe decât s'a adăogat mai de-ună în Cameră, două regimente de artilerie prin bugetul votat pentru exercițiul anului 1877, ceea ce cel puțin nu se potrivește cu economiile cu ori-ce preț de care vorbiți continuu. Credem asemenea că suntem uniți în convicțiunea că trebuie să fie permanente și cele-lalte arme speciale precum, Geniul, Pontonierii, Uvrieri de artilerie și cei de administrație, precum și chiar Infanteria.
 Remâne Cavaleria și Infanteria. Pentru Cavalerie cine ar putea susține că două regimente de roșiori, reduse și acestea la cea mai simplă expresiune, sunt prea mult pentru țara noastră? Dar acestea abia pot servi de școală și de pepiniară de

cadre pentru Călărași, cari vor lăsa încă mult de dorit, până ce se va îmbunătăți rasa cailor la noi!
 În cât pentru Infanterie, convenim și noi că s'ar putea fusiona cele opt regimente cu cele de Derobanți, mântinându-se numai, în cel mai mare complet, cele 4 batalioane de vânători. Dar datu-ș'au seama cei de la „*Unirea Democratică*” ce ar trebui pentru aceasta? Făcut-au și combinat-au tot felul de budgăte, precum cunoaștem că s'a făcut în Ministerul de Resbel de acei cari s'au gândit de mult la una ca aceasta!
 Mai întâiu, trebuie completate cadrele Regimentelor de Derobanți, și e bine înțeles că acestea nu pot fi de cât permanente; avem nevoie în fie-care județ, ba și chiar la fiecare plasă, de cazărni, magazii, de îmbrăcăminte, de armătură și de munițiuni. Ar urma ca negreșit să se facă concentrări serioase, primăvara și toamna și chiar ca recruții să șeară sub steaguri cel puțin 6 luni de nu un an întreg, spre a primi cea mai indispensabilă instrucțiune. Și toate acestea costă mult, dar fără dănele Infanteria noastră n'ar mai exista de cât în cadre și în efective mari de soldați, pe hârtie numai. Patriotică și națională ar fi urmarea acelora cari ar distruge ce avem astăzi, mai înainte de a pune în loc combinațiunea de care am vorbit, săd ori-care alta, care să prezinte însă soliditatea cuvenită?
 Până atunci, noi v'edem zicem: nu v'edem atingei de armata permanentă, care e singura școală a fostei noastre armate; și mai adăogăm, ceea ce nu știu cei de la *Unirea Democratică*, că armata permanentă aruncă, pe tot anul, în țară, meseriași și oameni cu știință de carte, și deprinși la cerințele vieții militare.
 În privința grațiosităților ce se

decătorii și administratorii noștri să fie români, care ne înțeleg, ne cunosc și să ne facă trebile, dacă îi susținem din rodul muncii noastre.
 Cerem să ni se creeze o condițiune de dezvoltare: judecătorii și administratorii neromâni jignesc dezvoltarea noastră în toată privința.
 Dezvoltarea este temelie tuturor stăruințelor noastre; pentru aceea ministerul, care mai ales ne supără e acela al cultelor și al instrucțiunii publice. Mereu ne întrebăm: dacă e vorba de egalitate, câte din milioanele, pe care le plătim noi, se cheltuiesc pentru învățământul românesc? Nici o lescă! — Aceasta nu e egalitate nu se poate numi.
 Vor zice maghiarii, că așezăminte publice de învățământ și de cultură și nouă ne stău la dispozițiune. Egala îndreptățire ar consista în aceea, că și noi, de o potrivă cu ceilalți, putem merge la școlile maghiare. Apoi tocmai acesta e darul de care noi plângem. Să înțelegă

Urmând ast-fel, ajungem la rezultatul, că dintre cinc-zeci școlari români, care erau în clasa I, numai trei ajung să facă esamenul de maturitate.
 Acești trei apoi erau mai norocoși, dacă nu umblau la școală. Învățătura a făcut dintr'ensii niște capete incurcate și niște oameni fără de viitor hotărât. Românește nu vorbesc bine, fiindcă au fost siliți să-și facă studiile în o limbă străină. Ungurește nu știu, pentru că sunt Români. Ast-fel cel d'ântăiu rezultat al școlii maghiare este un om, care nu scie vorbi. Si tocmai atât de incurcat trebuie să-i fie capul ca limba. El a contractat în școală vederi și chiar afecte, care nu se potrivesc cu firea lui și ast-fel devine un om, care nu poate face mai bine, de cât dându-și truda a uita, ce a învățat în școală.

PARTEA LITERARA.

MAGHIARI ȘI MAGHIARISM I)

(Urmare).
 Noi, Români, avem vederile noastre, în tocmai precum fie-care popor are în ceea ce privește viața, și ele, care ne-ar judeca după alte vederi, ne judecă nedrept. Maghiarii și-au dat acum judecătorii, care chiar și noi se pot înțelege cu noi, de vreme ce nu știu românește. Chiar însă fiind românește, ei nu cunosc pe românii, ast-fel în cele mai multe cazuri, cu deosebire penale, le lipsesc elementele judecătii drepte. În aceeași vreme puținii judecători români, care mai rămăs, și care ne pricep, cunosc și ne ar putea judeca pe noi se cuvine, au fost aruncați în țărâ unghiuri ale țerei, unde nu sunt capabili de funcțiune. Din toate a-

Decătorii și administratorii noștri să fie români, care ne înțeleg, ne cunosc și să ne facă trebile, dacă îi susținem din rodul muncii noastre.
 Cerem să ni se creeze o condițiune de dezvoltare: judecătorii și administratorii neromâni jignesc dezvoltarea noastră în toată privința.
 Dezvoltarea este temelie tuturor stăruințelor noastre; pentru aceea ministerul, care mai ales ne supără e acela al cultelor și al instrucțiunii publice. Mereu ne întrebăm: dacă e vorba de egalitate, câte din milioanele, pe care le plătim noi, se cheltuiesc pentru învățământul românesc? Nici o lescă! — Aceasta nu e egalitate nu se poate numi.
 Vor zice maghiarii, că așezăminte publice de învățământ și de cultură și nouă ne stău la dispozițiune. Egala îndreptățire ar consista în aceea, că și noi, de o potrivă cu ceilalți, putem merge la școlile maghiare. Apoi tocmai acesta e darul de care noi plângem. Să înțelegă

Decătorii și administratorii noștri să fie români, care ne înțeleg, ne cunosc și să ne facă trebile, dacă îi susținem din rodul muncii noastre.
 Cerem să ni se creeze o condițiune de dezvoltare: judecătorii și administratorii neromâni jignesc dezvoltarea noastră în toată privința.
 Dezvoltarea este temelie tuturor stăruințelor noastre; pentru aceea ministerul, care mai ales ne supără e acela al cultelor și al instrucțiunii publice. Mereu ne întrebăm: dacă e vorba de egalitate, câte din milioanele, pe care le plătim noi, se cheltuiesc pentru învățământul românesc? Nici o lescă! — Aceasta nu e egalitate nu se poate numi.
 Vor zice maghiarii, că așezăminte publice de învățământ și de cultură și nouă ne stău la dispozițiune. Egala îndreptățire ar consista în aceea, că și noi, de o potrivă cu ceilalți, putem merge la școlile maghiare. Apoi tocmai acesta e darul de care noi plângem. Să înțelegă

Decătorii și administratorii noștri să fie români, care ne înțeleg, ne cunosc și să ne facă trebile, dacă îi susținem din rodul muncii noastre.
 Cerem să ni se creeze o condițiune de dezvoltare: judecătorii și administratorii neromâni jignesc dezvoltarea noastră în toată privința.
 Dezvoltarea este temelie tuturor stăruințelor noastre; pentru aceea ministerul, care mai ales ne supără e acela al cultelor și al instrucțiunii publice. Mereu ne întrebăm: dacă e vorba de egalitate, câte din milioanele, pe care le plătim noi, se cheltuiesc pentru învățământul românesc? Nici o lescă! — Aceasta nu e egalitate nu se poate numi.
 Vor zice maghiarii, că așezăminte publice de învățământ și de cultură și nouă ne stău la dispozițiune. Egala îndreptățire ar consista în aceea, că și noi, de o potrivă cu ceilalți, putem merge la școlile maghiare. Apoi tocmai acesta e darul de care noi plângem. Să înțelegă

Decătorii și administratorii noștri să fie români, care ne înțeleg, ne cunosc și să ne facă trebile, dacă îi susținem din rodul muncii noastre.
 Cerem să ni se creeze o condițiune de dezvoltare: judecătorii și administratorii neromâni jignesc dezvoltarea noastră în toată privința.
 Dezvoltarea este temelie tuturor stăruințelor noastre; pentru aceea ministerul, care mai ales ne supără e acela al cultelor și al instrucțiunii publice. Mereu ne întrebăm: dacă e vorba de egalitate, câte din milioanele, pe care le plătim noi, se cheltuiesc pentru învățământul românesc? Nici o lescă! — Aceasta nu e egalitate nu se poate numi.
 Vor zice maghiarii, că așezăminte publice de învățământ și de cultură și nouă ne stău la dispozițiune. Egala îndreptățire ar consista în aceea, că și noi, de o potrivă cu ceilalți, putem merge la școlile maghiare. Apoi tocmai acesta e darul de care noi plângem. Să înțelegă

